

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de vicio victum delicatiorem exigentium. cap. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

4. Reg. 4.

inquit sitienti dabo de fonte aquæ viuæ gratis. Igitur tu es ille domine, qui esurientes & sitientes tuo solo aspectu satias, tu panis indeficiens, tu fons viuus. Tu da vt tibi placeant ieiunia nostra, vt cum placuerint, a te tandem tua dulcedine sariemur. Non erit molesta inedia, quam spes eiusmodi futuræ saturitatis consolabitur. Tu es farina illa Elisei, qui vel amarissimum ieiunij nostri pulmentum vertis in dulcorem. Omne onus laborum nostrorum leuas istius, quam in te fiximus, spei suauitate. Itaq; & cum ieiunamus, tibi ieiunamus: & cum reficimur, tibi gratias agimus: & postquã refecti sumus, te laudamus; quod vt nos doceres, te quæque fecisse meminimus, quando pascha cum discipulis celebrares. Confitemur enim & quod ieiunamus, & quod reficimur, tuum esse beneficium, non nostram virtutem: tuæ largitatis donum, non nostrum meritum. Post ieiunij refectioisq; dissertationem, cõsequens est, vt gula vitium quam detestandum sit consideremus.

De vitio victum delictiorem exigentium. Cap. XXII.

Gulositatis indicium est, in mensa minus lauti apparatus monachi accumbentis mussitatio. Licentioris igitur gulæ sunt, quos non pudet, cæteris in silentio confidentibus, corrugare nares, frontem contrahere, os distorquere, & gestu nutuq; ipso vel de cibo, vel de potu conqueri. Hic fastidit legumina, ille minutos pisciculos contemnit, alius olera aspernatur, alij cibarius panis odio est, alium vini austeritas offendit, quod si acescere ceperit, stomacho noxium argumetur, & frigorificum esse medicorum testimonio probare nititur. Eo interdum impatientiæ quidam procedunt, vt suis præpositis insultent delictiora exigentes quam quibus illi contenti sunt. Carebit hoc vitio, qui eorum vitam victumq; persæpe considerabit, quos deo constat placuisse, memoriterq; tenebit, quid illi in solitudine degentes esitarint, quidue potarint, quibus (vt Hieronymus ait) coctum aliquid accepisse luxuria

videbatur, qui etiam languētes aquam frigidam, sicut de fonte hausta erat, bibebant, ac tam procul a vino quā ab vrbibus aberant. Nunc tanto magis deo fruuntur, quanto continentius vixerunt. Rursum pensitare proderit, quantum deliquerant illi, qualiterque a deo multati sint, qui ob gulæ incontinentiam in Moysen murmurauerunt. Profecti ab Aegypto ibant cum illo per solitudinem: & cum esurirent, manna de caelo pluente aliti sunt: & cum sitirent, aquis de petra eductis potati. Deinde postquam manna contempto Aegyptias dapes concupissent, coturnicum vis ingens castra operuit: quorum carnibus ad nausēam vsque satiati, malæ concupiscentiæ proteruæque murmuratiōnis, qua & deū & Moysen ducem suum offenderant, pœnas dedere. Nam ut in psalmo dicitur: Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum, & ira dei ascendit super eos, & occidit pingues eorum, & electos Israel impediuit. Nemo igitur sibi tutū putet, non contentari his, quæ deo largiente in monasterio habentur, vel ob hoc patres incusare, quod ipse minus copiose abundet, cum necessaria suppetant. Paupertatem professus es, & copiam exigis? obedientiā voluisti, & maioribus audes esse molestus? quid amplius quæres in seculo, quam quod concupiscis in monasterio? Si monachi geris indumentum, cur dissimilem habes effectum? Memento quia religionem ingressus es, ut deo seruias, & ventri seruire desinas. Nunc de illis dicam, quos ieiunij grauat observatio, qui vel male ieiunant, vel omnino non ieiunant.

Psalm. 77.

Psalm. 77.

De vitio male ieiunantiū. Cap. XXIII

MAle ieiunantes arguit dominus, dicens: Cum ieiunaretis & plangeretis, nunquid ieiunium ieiunastis mihi? Non enim domino ieiunant, qui exquisitis dapibus poculisque mensam opimant, & non corpus affligere, sed gulæ blandiri studēt. Non deo ieiunant, qui ab escis tantum se continent, & vitia non derelinquunt. Non denique deo ieiunant, qui ieiunio se satisfacere putant, & dei præcepta implere negligunt.

Zacha. 7.

L